

Joachim Stockmann

**Programma, Quo Ad Solennem Nativitatis & incarnationis memoriam Salvatoris
Nostri Jesu Christi, Devote & pie recolendam Cives Academici admonentur**

Rostochii: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734811969>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1643

1) Joachim Schnobel

2)

3) Mein. Rakne

4) Joch. Stockmann

PROGRAMMA,

Quo

Ad

Solennem Nativitatis & incarnationis memoriam.

SALVATORIS
NOSTRI
JESU CHRISTI,

*Devotè & pie recolendam Civis Academici
admonentur.*

P. P.

RECTORE

JOACHIMO
STOCKMANNO,

Med. D. & P. P.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Academiae Typographi.

ANNO M. DC. XLIII.

Immensa sunt, quæ ab omnium Bonorū fonte ac origine in miseros nos Mortales abunde semper profluxerunt Beneficia, & indies ab hac profluunt, tanta copia, ut nemo sit qui vel minimam eorum partem mente comprehendere, nedum verbis eloqui possit, etiamsi ora illi centum, & omnes in universon dentur voces

Quæcumq; liquentibus auris

Concipiunt faciles variis accentibus ortus.

Nescio a. an inter Innumera quæ sunt elementissimi Dei beneficia, ullum majus sit, quàm quod unigenitū suum filium, deploratā & ferè deperdita omni salute, salutis redemptorē & restauratorē Mundo nasci voluerit. Cujus Natalitia hodie recolimus & celebram⁹, *at Cujus?* Ejus ne? qui *ὁ ἄν* semper, nunquā nō fuit, nūquā non erit, qui fuit, antequā esset, & natus est, antequā nasceretur, *ἄχρον*, *ἄναρχ*, geminē gigas substantiæ, homo de Matre, Deus de patre,

A 2

patre

patre sine Matre, de Matre sine Patre, & ita in
 cœlis ἀπαύτων in terris ἀμήτων. Vera DEI soboles
 & Davidis progenies. *At Quanta Natalitia?*
 Quantis suspirijs V. T. patribus ac prophetis
 desiderata, quot votis expetita? Unde illud:
 Rorate cœli, & nubes pluant iustitiam, aperi-
 antur Terræ & producant Salvatorem. Quot
 Typis prænuntiata? Quot miraculis declara-
 ta? Nato Mithridate insolita magno splendore
 apparuit stella, Nato nostro rege, ipsum solem
 aureus ambire visus est circulus, præterquam
 quod & hic novum illuxerit *prævium Ma-
 gis Lumen*. Nato Alexandro Magno Dia-
 næ delubrum conflagravit, Nato nostro
 θεανθρώπῳ. Heroe, Tempa Deastrorum omnia
 conciderunt & oracula miraculose obmu-
 tuerunt. Qua de re ex Porphyrio noti sunt
 versus

οἱ οἱ μοι τρίποδες συναχέσαστε, οἴχετ' ἀπόλλων
 οἴχετ', ἐπεὶ φλογὸν με βιάζεται ἑρμῖον φῶς.

Et Notabile admodum Augusto, cum de suc-
 cessore Apollinem interrogaret, datum re-
 sponsum.

παῖς ἑβραῖος κέλεται με θεὸς μοι κέρεσσιν ἀνάσσειν.
 Τὸν δε δόμον περιπατεῖν καὶ αἰδῆν αὐτὸς ἰκέσασθαι,
 Λοιπὸν ἀπιθὶ σιγῶν ἐν βώμων ἡμετερέων.

Et quod Oribasius Medicus retulit, ab apostata

ta

ta Juliano ad restaurationem Oraculi Delphi-
ci missus.

Corruit artifici vario constructa labore

Cortina—,

Quæ omnia ut & multa alia licet nostri
Salvatoris Nativitatem comitata & subsecuta
sint miracula, super omne tamen miraculum
est res ipsa, *Verbum caro factum est*, cujus my-
sterij tanta est & tam imperscrutabilis profun-
ditas, ut ipsi etiam angeli eò introspicere
gaudeant, propterea quod divinæ sapientiæ,
& justitiæ & misericordiæ thesauri hic invi-
cem absconditi, nihilominus integro splen-
dore eluceant singuli. Quare non immeri-
to exclamamus, ô Diem, quo talia contige-
runt, æternum honorabilem! festum & ju-
bilæum! Siculi Timoleontis Natalem quo-
tannis festum egerunt, quod, quo mater il-
lum, eodem ille die, ijs sæpius peperisset vi-
ctoriam. Quidni & hic festus & jubilæus sit
dies, quo sua Nativitate, cladem, quam in Pa-
radiso perpessi erant nostri Majores, gloriosis-
sima victoria vindicavit cœlitus adveniens
JESUS CHRISTUS. Sed quid festivitatis,
quid honoris, quid laudis, persolvemus illi
qui omnem honorem & laudem excedit, im-

mensus Deus? Teutones, referente Tacito;
nullum Deo templum statuerunt aut exere-
runt aram, quod injurium putarent & abhor-
rensâ, magnitudine divinâ includi parietibus.
Ægyptij sacerdotes in Hieroglyphicis Cico-
niæ & Crocodyli tanquam Elingvium anima-
lium pictura divinam Majestatem adumbra-
bant, Eoq; ipso innuebant, de rebus divinis &
sublimibus multa verba facere supervacaneū
esse. Quid igitur? an Harpocratis effigie moni-
ti admoto digito os consignabimus, ac pror-
sus tacebimus, nec ullo facto nostra redhosti-
menta ostendemus? absit à Nobis Christia-
nis tanta ingratitude, cui nefando vitione
nomen quidem facere voluerunt Romani, ut
quod inter homines existere nō debebat, nec
audiretur inter homines. Quin potius si opi-
mas hostias & victimas offerre non possumus,
thure & libis gratam mentem declarem, si
dignis laudum præconijs infinita nostri Ema-
nuelis merita prosequi non possumus, prose-
quamur ut possumus, & quanto possumus
conatu, id agamus, ne ijs Indigni habeamur;
Quod fiet, si quantis miseriis immerfi, quan-
ta captivitate detenti fuerimus, cum timore
& tremore recordemur, si devoto corde
pioq; affectu, nostrum redemptorem exci-
pamus

piamus & colamus, si pretiosissimum illud
lytron, quod in se ipso, redimendæ nostræ sa-
lutis causa, persolvit, grato animo agnosca-
mus, ac justa lance ponderemus, & æstime-
mus. Si seriâ pænitentia cum veteri veteris
Adami exuvias abjiciam⁹, & novo cum anno
novum induamus hominem. Gentilium An-
tistites sacra facturi *ἐκείναις ἐκείναις ἐστὶ βέβηλοι* procla-
mabāt, procul hinc, procul est profani. Atqui
sublimiora nulla sunt sacra, quam hodierna
Genethliaca, quare & hinc procul sint & hisce
sacris penitus absint, quomodocunq; ea pro-
fanaturi. Non reperiantur qui vel proterve
contemta, vel imprudenter neglectâ summâ
huic festo debita religione, in diem vivere, ut
consvenerunt, ita & perrecturi sunt. Non
reperiantur qui publicis concionib. destina-
tas horas chartæ, aleæ, computationibus, im-
pendant, & hoc ipso tempore, quo præcinen-
te Angelorum choro, illud GLORIA IN
EXCELSIS ingeminari par erat, stentoriis
& Cyclopicis clamoribus & belluinis boati-
bus fora & plateas implent, quibus omnibus
meliolem mentem precamur & graves ani-
madversiones denuntiamus; porro DEUM
submissè invocamus, ut quas Patulcius nes-
cio

cio quis, à tot annis apertas tenuit, sive Jani
sive Martis fores, nova subinde bella effun-
dentes, potenti sua dextera claudat, & pa-
cem rerum omnium, quas homini novisse da-
tum est, optimam & desideratissimam affli-
ctissimæ Germaniæ toti; orbi clementer &
benigne restituat. P. P. sub sigillo Univer-
sitatis Rostochiensis, Anno 1643.

piamus & colamus, si præ
lytron, quod in se ipso, redi
lutis causa, persolvit, grat
mus, ac justa lance ponder
mus. Si seriâ pænitentia cu
Adami exuvias abjiciam⁹, &
novum induamus hominem
tistites sacra facturi *engès engès*
mabāt, procul hinc, procul
sublimiora nulla sunt sacra,
Genethliaca, quare & hinc p
sacris penitus absint, quomo
fanaturi. Non reperiantur
contemta, vel imprudenter
huic festo debita religione, in
consueverunt, ita & perre
reperiantur qui publicis con
tas horas chartæ, aleæ, comp
pendant, & hoc ipso tempore
te Angelorum choro, illud
EXCELSIS ingeminari pa
& Cyclopicis clamoribus &
bus fora & plateas implent, q
meliorem mentem precamu
madversiones denuntiamus;
submissè invocamus, ut qua

m illud
stra sa
gnosca
estime
veteris
n anno
im An
procla
Atqui
dierna
& hisce
a pro
oterve
ammâ
ere, ut
Non
estina
s, im
cinen
A IN
torii
oati
nibus
s ani
UM
nes
cio